

at svare paa, her maa man i nogen Grad forudsætte, at de sagkyndige har overvejet alt meget nøje og grundigt; og da man jo ved, at Bygning af en Bro som den her foreslaaede, ikke er et enestaaende Fænomen, at der er bygget Broer, som er større end Broen over Lille Bælt, saa vil jeg gaa ud fra, at man ogsaa har søgt at faa Oplysninger om, hvad tidligere Arbejder af den Art har kostet, og at man ogsaa har faaet alle Oplysninger om, hvorvidt en saadan Bro er gennemførlig baade teknisk og økonomisk set. Jeg er ikke i Tvivl om, at alt dette er taget med ind i Overvejelserne, og derfor mener jeg, at vi, indtil andet er bevist, maa holde os til de Tal, som er kommet fra sagkyndig Side.

En Tanke var maaske værd at overveje, nemlig om det ikke var muligt at faa hele Broarbejdet udbudt i Entreprise. Det har desværre vist sig, at naar Staten skal bygge, er det meget dyrt. Hvis der var et Firma, der var stærkt nok, var det maaske værd at tage under Overvejelse, om Arbejdet ikke burde udbydes i Entreprise, saaledes at de Beløb, der blev opgivet, ikke kunde overskrides. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men da det under Forhandlingerne er nævnt, at man saa tidt har set store Overskridelser paa Udgifterne til de forskellige Arbejder, idet der i høj Grad er blevet rokket ved de sagkyndiges Tal, har jeg villet nævne den Mulighed, at man kunde udbyde Arbejdet i Entreprise og derved fritage Staten for at være direkte Arbejdsleder.

Det, jeg gerne vilde slaa fast, er altsaa, at det foreliggende Spørgsmaal for det første er en Statsopgave, men at det i lige saa høj Grad er en national Samfundsopgave, og at det endelig ogsaa i nogen Grad maa siges at være et Arbejderspørgsmaal. Jeg synes, at disse tre Ting er noget, der vejer til i Vægtskaalen. En af de ærede foregaaende Talere sagde, at det gjaldt om, at hvad vi evnede, kastede vi af i de nærmeste Krav. Og det kan vi vist være enige om allesammen, men Spørgsmaalet er jo, om ikke netop dette at udvide Betingelserne for, at det økonomiske Liv kan vokse og trives her i Landet, er et af de Krav, der ligger allernærmest for. Jeg tror ikke helt, man kan afvise den Tanke.

Saa kommer det Spørgsmaal, om Tidspunktet er inde til at gaa i Lag med dette Arbejde, om Pengene kan skaffes. Der har været nævnt, om de kunde skaffes ved Laan, eller om de kunde afholdes indenfor de aarlige Budgetter. Tallet er jo ikke saa uhyre stort. Naar den danske Stats Bud-

get ligger paa 300—400 Mill. Kr., synes jeg ikke, det er saa utænkeligt, at man aarlig kunde afholde en Udgift af 4—5 Mill. Kr. til at sætte dette store Arbejde i Gang. Men hvordan Pengene skal skaffes, er et Spørgsmaal, som nærmere maa overvejes. Hvis det viser sig, at de ikke kan skaffes i Øjeblikket, ja, saa maa man jo mene, at Tidspunktet ikke er inde, saa maa man vente og haabe paa Fremtiden. Men jeg vilde i meget høj Grad ønske, at de Overvejelser, som Udvalget vil foretage angaaende dette Arbejde, maatte føre til, at vi kom til det Resultat, at det var forsvarligt at sætte Arbejdet i Gang, naar alle Beregninger er prøvet atter og atter, naar der er skaffet Mulighed for, at Pengene kan skaffes til Veje, og alle Tanker paa ny er gennemtænkt, saavidt det menneskeligt set er muligt at gøre det. Jeg tror, som jeg alt har nævnt flere Gange, at det er et stort nationalt Arbejde, der bebuder noget om en god Fremtid for vort Land og vort Folk. Det vil tale om en dygtig og virksom Nation, en Nation, der selv under vanskelige Tider ikke er bange for at foretage produktive Arbejder, der kan give gode Renter.

Ud fra denne Betragtning vil jeg meget varmt anbefale, at det overvejes, om Tidspunktet ikke i den nærmeste Tid er inde til, at Danmark begynder paa Arbejdet saavel paa en Jernbanebro som paa en Vejbro fra Middelfart til Jylland som Forbindelse mellem Jylland og Fyn.

Sundbo: Det kunde maaske være rimeligt, at der ogsaa fra Jylland og navnlig fra Vestjylland kom til at lyde en Røst til Fordel for denne Jernbanebro. Alle Ordførerne er jo Fynboer, og de fleste Talere i denne Sag har ogsaa været Fynboer. Det tyder paa, at Fynboerne gerne vil bort fra deres Ø og over til Jylland, og det kan kun glæde os Jyder, for vi modtager gerne Besøg derovrefra. Men det er tillige et Vidnesbyrd om, at Broen vil blive gennemført, for Fynboerne er jo mægtige Folk, og naar de blot alle — de gør det desværre ikke alle, der er en enkelt Undtagelse — men naar blot saa mange Fynboer lægger sig i Selen for Broen, har jeg god Grund til at antage, at Spørgsmaalet nok vil blive løst.

Jeg vil gerne sige, at for Vestkysten er det et Hovedspørgsmaal at faa denne Bro igennem. Vestkysten er med Hensyn til Trafikken stifmoderlig behandlet fra Banebestyrelsens Side. Der gaar færre Tog dertil, ikke saa mange Hurtigtog, og med Hensyn til Fragtforholdene har vi kun den